

Интервју владике Григорија за Дојче веле (DW)

„Наду ми даје што видим да имам с ким“, каже о стању Цркве у Немачкој епископ Григорије. Он је за DW говорио о увођењу служби на немачком, проблему Косова и разлозима што се све више Срба исељава у Немачку.

„Постојала је прича о плану ‘разграничења’, никада се ништа није јасно рекло, па не знам ни да ли тај план постоји“, каже о косовском проблему у интервјуу за DW владика Григорије. „Глупа је та теза да ћемо, када се разграничимо, живети добро једни поред других. Не, ми не можемо да живимо једни поред других. И кад се разграничимо живећемо једни са другима. Први сусед је увек учесник у нашем животу.“

Епископ Диселдорфа и Немачке је рекао да црква има „јасан и недвосмислен став о Косову и Метохији“. „Људи тамо морају бити заштићени и, без обзира што неко овако или онако тумачи косовски завет, тај завет схватам само као то да човек треба да штити другог човека.“

Владика је прокоментарисао и чињеницу да двадесет или тридесет година након ратова исте теме доминирају регионом. „Људи су увек били паметни толико да се после рата окрену животу. А сад се то стално подгрејава и мислим да уопште не треба кривити народ за то. Него треба кривити оне који контролишу медије, а то су на Балкану политичари. Зато су толико важне борбе за медијску слободу.“

Службе на немачком језику као шанса

Ове године се обележава педесет година епархије на чијем је челу од прошле године владика Григорије. У разговору за DW он је поновио да је затекао хаотично стање, посебно у погледу финансија. Српска Православна Црква – за разлику од руске, грчке или румунске – у Немачкој нема статус „друштва капитала јавног права“ већ обичног удружења. Како каже владика, малтене као „риболовачко удружење“.

„Нема перманентног финансирања, него се живи од прилога народа“, каже он. „Са друге стране, не можемо запослити свештеника у Немачкој као што можемо у Србији, без плате и осигурања. То је ствари компликовало код мојих претходника који су преносили начин рада из Србије овде, а то није могуће. Зато је дошло до губљења тла под ногама.“

Владика је уверен да ће, када епархија санира све проблеме, добити тај жељени статус у Немачкој. „Наду ми даје што видим да имам с ким. Постоји народ, постоје добри свештеници, убудуће можемо имати још боље свештенике, боље образоване, спремније да говоре и немачки и српски, да уче и знају теологију.“

Доласком Григорија на чело епархије се службе све више одржавају на немачком језику. „Живимо у земљи у којој је немачки главни језик. Ми већ имамо четири генерације људи овде. Али то долази највише због тога што наша деца говоре немачки као основни језик. А они су нам најважнији, они су будућност ове цркве и будућност нашег постојања овде и уопште“, наводи Григорије.

Григорије службу на немачком види као велику шансу и да се Српска Црква приближи другим православцима и хришћанима. „Тачно видим да католици и протестанти имају оно што ми немамо. Организацију, озбиљан прогресиван приступ, излазак проблемима у сусрет, акценат на добротворну, друштвену, културну делатност, на свеопшти живот. Они су увек имали снажан утицај и давали животу своју ноту, а од тога примали нешто корисно за себе.“

Каже да из дубоке ране коју је оставио раскол католика и протестаната нешто може да се научи, јер људи данас у Немачкој живе једни са другима: „Моје дубоко искуство је да ране, како наше личне, тако и свеопште, не морају увек да буду смртоносне, већ и живоносне ако пустимо да кроз њих уђе благодат и милост Божја, уколико не правимо инфекције на ранама нашим ситничарењем и злобама.“

„Одговорност на сваком појединцу“

„Ми на Балкану имамо исту земљу као у Немачкој – исте планине, реке и језера, можда немамо баш такве путеве мада видим да се граде и путеви. Имамо чак и законе, али их не спроводимо“, рекао је Григорије, цитирајући једног верника у Немачкој који му је рекао: „Некад су људи ишли трбухом за крухом, а данас иду мозгом за достојанством.“

Људи који се селе у Немачку „носе свој завичај у срцу, али покушавају да и овде буду добри грађани, да буду добри људи и да буду, што је за мене као свештеника посебно важно, да буду хришћани у правом смислу те речи.“

Владика је додао да је одговорност за дешавања у Србији „на власти и опозицији, на народу, на сваком појединцу“. „У Немачкој постоји култура у којој се више плашимо да бацимо нешто кроз прозор аутомобила од грађана, него од власти и закона. Грађани ће нас први искритиковати. Док код нас се плашимо да ћемо добити батине од онога који је бацио нешто кроз прозор ако га опоменемо.“

Епископ Григорије је оценио да су односи државе Србије и Српске Православне Цркве већ годинама у силазној путањи. „Био сам уморан од тога да треба добро познавати неког министра или председника и да то одређује да ли ћеш остварити своја права. Један од хиљаду разлога што сам дошао у Немачку је зато што хоћу да знам на шта имам право по закону, да то добијем, а да нипошто не добијем оно на шта немам право. Онда сам миран.“

„Хришћански етос“ Ангеле Меркел

Говорећи о доласку великог броја избеглица што је тема која обузима Немачку годинама, владика Григорије је оценио да је Ангела Меркел у одлучујућим тренуцима показала „хришћански етос“ који носи из породице. Помоћ избеглицама сматра „дубоко хришћанским задатком, а не питањем хоћемо или нећемо. То једино може Немачка, то не могу мале земље.“

„Страх од странаца увек постоји и он је разумљив, али жица никада неће никоме помоћи. То доживљавам као слабост тих малих земаља, не мемерам им, али морамо да увидимо да је то слабост“, рекао је диселдорфски епископ.

„Немачка је показала одговорност, Ангела Меркел је рекла 'Успећемо'. Многи мисле да је то само реч, али то јесте добра воља – велики број људи је овде нашли кров над главом, хлеб, топлоту, посао, живот из здравље, њихова деца иду у школу... из моје перспективе хришћанина и свештеника то је узвишено дело.“

Владика Григорије ипак наглашава да постоји и одговорност миграната. „То говорим и нашим људима: морамо да учимо овај језик, да учимо културу, да покажемо да смо одговорни грађани, захвални што живимо у овој земљи. Такву одговорност треба да имају и људи који долазе из земаља које су источније од нас“, закључује он у разговору за DW.

- Извор: Епархија диселдорфска и немачка & spc.rs